

Lähtisitkö

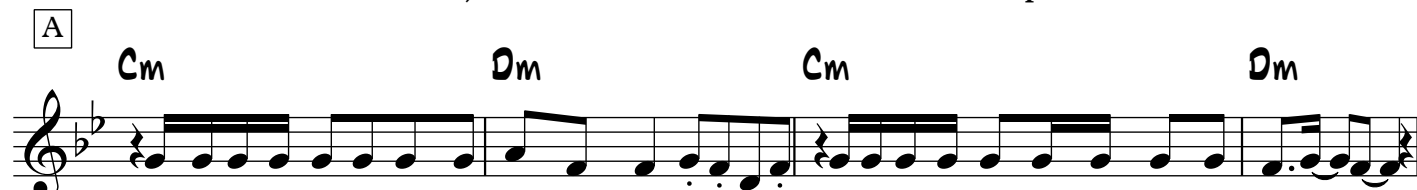
Paavonen, M

Jos kirjoit tait-sin sulle pie nen kirjeen Ja vei sin sen laa tikoon
Tunnet-ko sä kuin-ka syksy lähenee Huo -maat-kosä ilmarviilen neen

A - vai-sit-ko sen ja lu-ki-sit-ko lop-puun, lu-ki-sit-ko lop-puun?
Näet-kö sä lin-nut jot-ka len tää kau - as__ pois

Tun-ti-sit-ko vie lä-van hankai-pauksen, o-o-o-o O-li-sit-ko val-mis-mukoh-taamaan

Tu-li-sit-ko ase-malle mu-a vas-taan, tu-li-sit-ko vas-taan?

Läh-ti-sit-kö sil-loin-kans-sa ni-jär-velle Sulle su-ke-ltai-sin hel-men val-kean

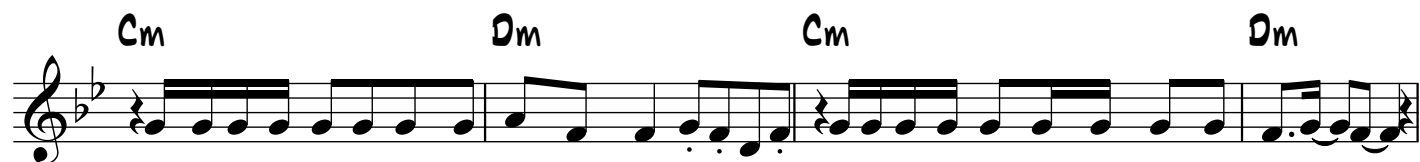

I-stui-sit-ko kans-sa ni-kes-ki-pen - kille Vas-tai-sit-ko hel-lään suu-delmaan

La - la - la - la-laa -

La - la - la - la-laa -

Tun ti sit ko vie lä van han kai pauk sen, o-o-o-o O li sit ko val mis mut koh taamaan

Tu li sit ko ase malle mu a vas taan, tu li sit ko vas taan? Ou ou ou ou

B

Läh ti sit kö sil loinkans sa ni jär velle Sulle su kel tai sin hel men val kean

I-stui sit ko kans sa-ni kes ki pen - kille Vas tai-sit ko hel lään suu delmaan

